

De nem azok az adatok dicsérik és őrzik emlékezetét, amelyeket akkor összegyűjtött és ábrázolt. Hanem a mai adatok: Minden magyar gyermek, aki ma iskolába jár, minden új magyar írástudó, minden iskolázott, képzett, tanult magyar ember. Nem a régi Jugoszlávia, amely ellen küzdött, hanem az új Jugoszlávia, amelyért harcolt és amelyért életét adta.

GÁL LÁSZLÓ:

EZT OLVASSAD!

Mit olvasol?

Marchallt talán?

Dérülsz, vacogsz, izzadsz, nevétsz,
fálánk arak Kína-falán?

Köd-függönyén, Troja-lován?

Mit olvasol? Mit olvasol?

Köd-könyvesen, bot-ostobán?

Caldariszon rémfülből?

De Gasperit falod, éled?

Fuzsigában, Fiuménál,

ezermillió köbméter —

tíz év óta, száz év óta,

világ teremtése óta —

alvó vizet gát szorit föl!

mész, a habok duinak-fuának
s aranydróton, villanylámpák,
lehes gépek napba gyúlnak,
lusta lelkek megmozdulnak!

Mit olvasol? Ezt olvassad!

Mit olvasol?

Churchillt talán?

Szük zsebéből lontra küttyentsz?

Mit frigyelsz a pocakján —

rajtad hizott bő kövérré!

S pöccent egyet úgy a vérré,

mint szivarja hamujára...

Trumant hiszed? Bevint várod?

Fald az épülő világot!

A »Litosztroj« az új ének!

Tudod, mi az? — Vasgár-örjás!

(Ágaskodik négy darúja, —

Mássad, éljed! hetventennás!)

Higyi a munkás két kezének!
Higyi magadnak! higyi a népnek!

a békének!

Sít a sötét, belekékül:
új hidrocéntrale készül,
maribori kis szigeten
új kerünk csodája épül!
És felépül!

Már felépült!
Gát szorítja már a Drávát!

Ezt hallgassad, ne a kábát,
ki önmagát sem találja,
aki úgy csüng rajt' a múlton,
mint meseben a vak árva —

nem tudja, hogy csoda csurran,
papír folyik Prilegorban,
azbeszt készül Beogradban,
s édes cukor, magunk méze
a zsupányi cukorgyárban!

Mit olvasol? Szemed társad!
új gyárat látsz, utat, házat!
Boszniában Konzerv-gyárat,
Szabadkán új hús-gigantot!

Verd, muzsikás, a címbalmot!

dollárvarók nyála csordul,
bámész bamba száját tátja:

nátunk ez a csárdás járja!

Ezt olvassad!